

РЕШЕНИЕ

№ 4618

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4304** по описа за **2022** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение от 14.09.2020г. по дело № 4603/2019г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 114-ти състав, което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 403468-F464870/04.02.2019 г. издадено от Директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП- С., с което на основание чл.355, ал. 1, предл. 3 от КСО на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500.00 /петстотин/ лева за нарушение на чл.5, ал.4, т.1 от КСО, вр. с чл.3, ал.1, т.1, б.“а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005г. (отм.) и административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500.00 /петстотин/ лева за нарушение на чл.5, ал.4, т.2 от КСО, вр. с чл.3, ал.1, т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. (онм.).

В жалбата се твърди, че решението за незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Касаторът счита, че в обжалваното решение не са взети предвид съображенията му относно обстоятелството, че дружеството в действителност не е допуснало нарушение в качеството си на работодател и осигурител, тъй като надлежно е изпълнило задълженията си и в срок е подало Декларация обр. № 1 и

Декларация обр. № 6 за периода 01.09.2018 г. - 30.09.2018 г. Излага съображения, че при подаването на декларациите е допусната грешка, довела до отхвърлянето им, която дружеството няколкократно се опитало да поправи по предвидения за това ред и начин, като коректната информация е подадена успешно на 22.11.2018г. и е приета с Протокол № 22000184470694/22.11.2018г., с което законовото му задължение като работодател и осигурител било изпълнено. Излагат се доводи за множество неточности и неясноти в констативно-съобразителната част на обжалваното НП. Сочи се, че не е взет под внимание и друг факт от страна на съда, а именно - дори в мотивите на АНО в обжалваното постановление се посочвало, че 7-дневният срок за корекция е инструктивен. Това категорично означавало, че за неспазването на този 7-дневен срок за корекции не може да се налага санкция, доколкото срокът е инструктивен. Касаторът излага още, че съдът е пропуснал да разгледа и обстоятелството, че в случая е налице и нарушение по чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, което не може да бъде санирано и води до отмяна на НП на самостоятелно основание. Счита, че съдът не е разгледал в пълнота изложените факти и респ. не е приложил правилно, нито разпоредбите на КСО, нито на ЗАНН. Липсвала обективност и обосноваост в мотивировъчната част на решението. Счита, че АНО не е разгледал и обсъдил прилагането на чл.28 от ЗАНН. Моли съда да отмени изцяло като незаконосъобразно и необосновано обжалваното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Ответникът оспорва касационната жалба и моли да бъде оставена без уважение. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл.34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните писмени и гласни доказателства, а именно: На 08.01.2019г. на [фирма],[ЕИК] е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че не е подало в законоустановения срок до 25.10.2018г. Декларация, образец № 1 по чл. 3, ал. 1, т. 1, б. "а" от Наредба №Н-8/ 29.12.2005г. на МФ (отм.) с данни за „дължими вноски за държавно обществено осигуряване, данни за здравно осигуряване, данни за допълнително задължително пенсионно осигуряване, данни за гарантирани вземания на работниците и служителите“ и Декларация образец № 6 по чл.3, ал. 1, т. 1 от Наредба №Н-8/29.12.2005г. на МФ (отм.) с данни за дължимите осигурителни вноски в законоустановения срок за месец септември 2018г.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че в хода на проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съставените АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат реквизитите, изискуеми по ЗАНН и са издадени при спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН.

СРС е приел, че дружеството - жалбоподател не е подало Декларация, образец №1 и

Декларация, образец № 6, което се доказва от представените по делото писмени доказателства и от разпита на свидетелката Спася М. М.. Счел е, че нарушението е формално, на просто извършване и за съставомерността му не е необходимо да са настъпили вредни последици. С изтичането на срока, в който декларацията може да бъде подадена и бездействие от страна на задълженото лице в същия срок, нарушението е довършено, тоест декларация, подадена след 25.10.2018 г. е извън срока, поради което дружеството подлежи на санкция на основание чл.355, ал.1 от КСО.

Изложил е още, че целта на законодателя е да дисциплинира всички работодатели и осигурители, като ги ангажира да уведомяват службите на НАП.

Така постановеното решение е правилно, съдържа ясни и конкретни мотиви и е съобразено с действащата нормативна уредба, поради което следва да бъде оставено в сила.

По силата на вменените за нарушени разпоредби на чл.3, ал.1, т.1, б. "а" и ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/2005 г. (отм.) декларации образец № 1 и образец 6 се подават в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите: от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения - за всеки календарен месец - до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. Отнесени към процесните задължения за м.септември 2018 г., срокът за изпълнение изтича на 25.10.2018 г. (четвъртък, работен ден). Не е спорно, че едновременното подаване на декларациите е било успешно едва на 22.11.2018 г., като преди тази дата дружеството е направило пет неуспешни опита за подаване на декларации по електронен път, подадени с протоколи №№ 22000184370392 от 25.10.2018 г., 22000184379859 от 30.10.2018 г., 22000184398858 от 07.11.2018 г., 22000184414206 от 13.11.2018 г. и 22000184437912 от 19.11.2018 г., всичките отхвърлени, поради нарушение на изискването за едновременно подаване на декларациите. Във всеки един от тези случаи на дружеството е върнато автоматично електронно съобщение, указващо, че в 7-дневен срок от отхвърлянето трябва да подаде коректни данни.

Противно на твърденията на касатора, позоваването в АУАН и НП на разпоредбата на чл.102, ал.4 ДОПК не е извън контекста на вменените нарушения, тъй като именно тя урежда общо задължение за подателя в 7-дневен срок от получаване на отказа да подаде отговарящи на изискванията декларация, документ или данни с презумпцията по чл.101, ал.5 ДОПК – при изпълнение на това задължение, законоустановеният срок за подаването им се смята за спазен. Респективно и по аргумент от противното при неизпълнение на задължението за подаване на коригираща декларация – законоустановените срокове по чл.3, ал.1, т.1, б. "а" и ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/2005 г. (отм.) не се смятат за спазени.

Съответно на изложената законова регламентация е описанието на обстоятелствата на извършеното нарушение в АУАН и в НП, доколкото и съобразно чл.102, ал.4 ДОПК при отхвърляне на коригиращите декларации законовото задължение е изпълнено с 28 дни закъснение – вместо от първоначално изтичащия на 25.10.2018 г. срок – едва на 22.11.2018 г. Посочването на срока по чл.8, ал.3 от Наредба № Н-8/2005 г. (отм.), съответен на срока по чл.102, ал.4 ДОПК, не е накърнило правото на защита на уриченото лице да разбере състава на вменените му нарушения. Това е така, тъй като срокът на закъснението от 28 дни е посочен, считано от изтичането на законоустановените срокове по чл.3, ал.1, т.1, б. "а" и ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/2005

г. (отм.), а не от изтичането на срока по чл.8, ал.3 от Наредба № Н-8/2005 г. (отм.). Ирелевантни са твърденията на касатора за инструктивния характер на сроковете, тъй като неизпълнението на задължението за подаване в срок на декларация с данните по чл. 5, ал. 4 КСО, е санкционирано с правилно посочената санкционна норма на чл.355, ал.1, предл.3 КСО. Неправилно е и становището му за липса на привръзка между задълженията по чл.3, ал.1, т.1, б. "а" и ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/2005 г. (отм.) и тези по чл.5, ал.4, т.1 и т.2 КСО, а напротив – същите са взаимосвързани. Разпоредбите на кодекса установяват задължение за осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично да представят в НАП данни за:

1. осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване;

2. (изм. - ДВ, бр. 95 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., доп. - ДВ, бр. 58 от 2012 г., в сила от 01.08.2012 г.) декларация за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, "Учителския пенсионен фонд", здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" и данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица. Декларация за сумите за осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване и за допълнителното задължително пенсионно осигуряване се подава и за лицата по чл. 4, ал. 5 и 9.

Редът за изпълнение на тези задължения е конкретизиран в подзаконовия акт. Посочването като нарушени на нормите на чл.5, ал.4, т.1 и т.2 КСО, вр. чл.3, ал.1, т.1, б. "а" и ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/2005 г. (отм.) напълно съответства на вменените нарушения. Идентични срокове са уредени в чл.4, ал.1, т.1, б. "а", ал.3, т.1 и чл.11, ал.3 от Наредба № Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, поради което е неоснователна претенцията на касатора за приложение на чл.3, ал.2 ЗАНН. Противно на твърденията му, институтът на маловажното административно нарушение не е въведен с измененията на ЗАНН в сила от 23.12.2021 г., поради което приложението на чл.28 ЗАНН не е свързано с чл.3, ал.2 ЗАНН.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл.42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното наказателно постановление, тези на чл.57 ЗАНН. Неоснователни са изложените в тази връзка от касатора възражения. Видно от обстоятелствената част на АУАН, нарушението е описано чрез съставомерните му признаци, като е посочено, че декларацията обр. 1 и декларация обр. 6 се отнасят за м. септември 2018 г. и правилно е изчислен периодът на закъснението. В този смисъл е налице е пълно описание на нарушението, за което на касатора е ангажирана административно-наказателна отговорност и същото кореспондира с описанието му, сторено в наказателното постановление. Не е допуснато визираното в касационната жалба нарушение на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН – непосочване на законните разпоредби,

които са били нарушени виновно.

В решението си първоинстанционният съд правилно е приел, че нарушението, за което е наложена имуществена санкция е формално по своя характер. Изпълнителното деяние се състои в бездействие, а именно неподаване на декларации обр.1 и обр.6 в рамките на регламентирания законов срок. Предвид събраните по делото доказателства се установява, че [фирма] не е спазил изискванията на чл.5, ал.4, т.1 от КСО, във вр. чл.2, ал.1 и чл.3, ал.1, т.2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. а именно: да подаде до 25.10.2018 г. декларация № 1 и декларация № 6 за месец септември 2018 г., поради което в съответствие със законовата разпоредба на чл.355, ал. 1 от КСО на касатора е наложена санкция в размер на 500.00 /петстотин/ лева за нарушение по чл.5, ал. 4 от КСО, вр. с чл.3, ал.1, т.1, 6.“А“ от Наредба № Н-8/29.12.2005г., както и санкция в размер на 500.00 /петстотин/ лева по чл.5, ал.4, т.2 от КСО, вр. с чл.3, ал.1, т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. Забавата от 18 дни за връчване на НП не води до неговата незаконосъобразност.

Като е достигнал до идентични правни изводи, Софийският районен съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Първоинстанционният съд е обсъдил възраженията на страните подробно и правните му изводи за установеност на нарушението от обективна страна се споделят от настоящия състав, поради което не следва да бъдат повтаряни.

Неоснователно е и направеното възражение за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като в конкретния случай деянията не са маловажни по смисъла на посочения текст. Обществената опасност на този вид формални нарушения е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на социалната и финансовата й дейност. От друга страна, конкретното деяние, изразяващо се в подаване на данни за внесени осигурителни вноски, за месец септември 2018 г. със закъснение близо един месец, не може да бъде разглеждано като само формално осъществяващо признаците на предвиденото в закона нарушение. Видно е, че дружеството е направило опити преди това, като е подало няколко пъти данни към НАП, но всички са били отхвърлени по посочени в протоколите причини. Безспорно липсата на коректно подадени данни в срок е равнозначна на липса на подадени данни по смисъла на чл.102, ал.4, вр. чл.101, ал.5 ДОПК. Процесните нарушения не разкриват по-ниска обществена опасност от в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, нито са налице други смекчаващи обстоятелства.

Горното мотивира настоящият състав да приеме, че не са налице основанията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, което по правните си последици представлява освобождаване на нарушителя от административно- наказателна отговорност. Определените в НП наказания за процесните нарушения са в минималния предвиден в закона размер и както е подчертал и районният съд, се явяват адекватна санкционна мярка, съобразно тежестта и обществената опасност на нарушението.

При така изложеното настоящият състав намира, че обжалваното решение не страда от визираните в жалбата на [фирма] пороци, представляващи касационни основания за отмяната му. Същото е правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Следва на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН присъждане в полза на ТД на НАП адвокатско възнаграждение за защита от юрисконсулт в производството пред касационната инстанция в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН, вр. с чл. 221, ал. 2, пр. I от АПК, Административния съд – С. град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.09.2020г. по дело № 4603/2019г. по описа на СРС, НО, 114-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП сумата от 80 лева, съставляваща адвокатско възнаграждение за осъществена защита от юрисконсулт.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.